

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418200614
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2019:5418200614.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: E. F., X.. XX.XX.XXXX, L. J. XXX, zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s. r. o., so sídlom v Púchove, Dvory 1932, IČO: 36867454, proti žalovanému: E. E. O., X.. XX.XX.XXXX, L. R., J. XXXX/XXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 11.617,87 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 11.617,87 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 13.09.2018 až do jej zaplataenia to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 12.04.2018, doručenou tunajšiemu súdu 13.04.2018 elektronicky, autorizovanou podľa osobitného predpisu, po jej upresnení na výzvu súdu danou uznesením z 26.04.2018 č. k. 5C/26/2018-63 podaním z 12.05.2018, doručeným súdu 21.05.2018, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplataenia sumy 11.617,87 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni doručenia tejto žaloby žalovanému až do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania.

2.1. Odôvodnil ju tým, že ide o spor o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré získal žalovaný tým, že u žalovaného žalobca ako spoluvlastník veci zložil výšku spoluvlastníckeho podielu, ktorý sa mal vydražiť, a to postupom podľa § 166 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení do 31.08.2005 (ďalej len „EP“), no napriek uvedenému žalobca doposiaľ nenadobudol týmto postupom vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným v časti V. tejto žaloby, ktoré mali byť predmetom dražby u žalovaného. Nakoľko exekúcia predajom nehnuteľnosti v zmysle § 134 a nasl. EP je postup charakteristický výlučne pre exekučné konanie, rovnako tak zabránenie predaja veci na dražbe spoluvlastníkom veci, ktorý v zmysle § 166 EP zloží najneskôr do začiatku dražby u exekútora v hotovosti sumu vo výške podielu, ktorý sa má vydražiť, možno konštatovať, že predmetný spor je sporom vyvolaným osobitnou povahou exekučného konania prebiehajúceho na Okresnom súde Dolný Kubín (ďalej len „exekučný súd“) pod spisovou značkou 10Er/1/2005 vo veci oprávneného L..S.O., C..R., R. R. H. Č.. X, XXX XX L. (v súčasnosti Y. Z., C..R., R. R. H. X. X, XXX XX L., A.: XXXXXXXXX) proti povinnému L. F. - F., R. H. J. J. XX, XXX XX J., A.: XXXXXXXXX (v súčasnosti L. F., X.. XX.XX.XXXX, L. J. XX, XXX XX J.) o vymoženie 10.332,77 eura s príslušenstvom (ďalej aj len „exekučné konanie“). Táto žaloba bola podaná v zmysle § 12 a § 20 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) na vecne a miestne príslušnom súde prvej inštancie.

2.2. Žalovaný sumu zloženú žalobcom ako spoluvlastníkom veci dňa 02.05.2006 vo výške 350.000,- Sk (11.617,89 eura) nepoukázal v exekučnom konaní oprávnenému, ale touto sumou naďalej disponuje. Nakoľko žalovaný doposiaľ disponuje bezdôvodným obohatením z dôvodu, že právny titul, na základe ktorého plnenie žalobcu vo výške 11.617,89 eura získal, dodatočne odpadol, pričom túto žalobcom zloženú sumu do dnešného dňa nevrátil, a to ani čiastočne, nepoukázal ju ani inej osobe, a to ani čiastočne, žaloba smeruje v zmysle § 451 ods. 1 OZ proti žalovanému, ktorý je za daných skutkových a právnych okolností pasívne vecne legitimovaným subjektom.

2.3. V rámci chronologického opisu rozhodujúcich skutočností uviedol, že dňom 17.12.2004 bola začatá exekúcia vo veci oprávneného L..S..O., C..R., R. R. H. X, XXX XX L., proti povinnému L. F. - F., J. XX, na základe vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 03.11.2003, sp. zn. 4Cb/50/2003, ktorým bolo povinnému uložené zaplatiť oprávnenému sumu 311.285,- Sk a nahradiť trovy konania 21.305,60 Sk. Poverením z 03.01.2005 exekučný súd poveril žalovaného vykonaním exekúcie na vymoženie povinnosti. Dňa 20.02.2006 žalovaný vydal upovedomenie o spôsobe exekúcie predajom spoluvlastníckeho podielu na nižšie uvedených nehnuteľnostiach. Dražobnou vyhláškou z 30.03.2006 žalovaný v súlade s ustanovením § 140 EP oznámil, že dňa 10.05.2006 o 09:30 hod. v kancelárii úradu žalovaného uskutoční verejnú dražbu nasledovných nehnuteľností, nezapísaných na liste vlastníctva a bez pozemkov:

1. Hospodárska budova - rekreačná chata na parcele č. XXX/X, k. ú. J.,

2. malá vodná elektrárň, ktorú tvoria:

a. strojovňa na parcele č. XXX/XX, k. ú. J.,

b. otvorený privádzač na parcele č. XXX/X, k. ú. J.,

c. hať na parcele č. XXX/XX, k. ú. J.,

d. kanalizácia, žumpa, spevnená plocha, tlakové potrubie, vtokový objekt, všetky uvedené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. J. (všetky uvedené nehnuteľnosti spoločne ďalej len „dotknuté nehnuteľnosti“). Podľa dražobnej vyhlášky boli spoluvlastníkmi dotknutých nehnuteľností L. F., K. Č. XXXXXX/XXXX, J. XX, XXX XX J. (povinný) v spoluvlastníckom podiele 1 k celku a žalobca v spoluvlastníckom podiele 1 k celku. Dražobná vyhláška bola dňa 30.03.2006 vyvesená na úradnej tabuli exekútorského úradu žalovaného. Cena nehnuteľností bola stanovená na základe vyhotoveného znaleckého posudku č. 28/2006 znalcom A. H. L. v celosti na 700.000,- Sk, z čoho podiel L. F. ako povinného tvorila cena 350.000,- Sk (11.617,87 eura). Vyvolávacie cena nehnuteľností bola vo výške 350.000,- Sk (11.617,87 eura), ktorá bola zároveň najnižším podaním.

2.4. Žalobca sa 02.05.2006 dostavil do kancelárie žalovaného a ako podielový spoluvlastník nehnuteľností vo výške 1 k celku zložil (zaplatil) 350.000,- Sk (11.617,87 eura), čo predstavovalo cenu podielov vo vlastníctve L. F. (povinného) a na základe tejto skutočnosti sa mal žalobca stať ex lege výlučným vlastníkom nehnuteľností, teda mal sa stať vlastníkom spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 k celku k nehnuteľnostiam, ktorý mal byť predmetom dražby.

2.5.1. Dňa 16.08.2007 vyšší súdny úradník exekučného súdu vydal uznesenie č. k. 10Er/1/2005-111, ktorým neschválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu v 1-ici k nehnuteľnostiam zložením ceny draženého spoluvlastníckeho podielu vo výške 350.000,- Sk (11.617,87 eura) s prihliadnutím na všeobecne zastávaný názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.11.2004, sp. zn. M Cdo 46/03, pričom podľa názoru súdu, žalovaný nepostupoval v súlade s ustanovením § 134 EP, ako aj pre ďalšie závažné pochybenia pri doručovaní upovedomenia o začatí exekúcie z 18.01.2005 a neurčitej individualizácie nehnuteľností. Voči tomuto rozhodnutiu podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a žalobca.

2.5.2. Dňa 03.11.2008 sudca exekučného súdu vydal uznesenie č. k. 10Er/1/2005-169, ktorým neschválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu v 1-ici k nehnuteľnostiam zložením ceny draženého spoluvlastníckeho podielu vo výške 350.000,- Sk, pričom v odôvodnení poukázal najmä na nedoručovanie v tomto rozhodnutí označených listín v exekučnom konaní, nejednoznačné označenie nehnuteľností a súd považoval za spochybniteľný i súhlas oprávneného s vykonaním exekúcie predajom spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach. Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný.

2.5.3. Dňa 28.05.2009 Krajský súd v Žiline uznesením pod sp. zn. 9CoE/20/2009 odmietol odvolanie súdneho exekútora ako podané oneskorene, neoprávnenou osobou a podaného proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa.

2.5.4. Dňa 06.09.2011 exekučný súd uznesením č. k. 10Er/1/2005-221 zamietol návrh žalobcu na povolenie obnovy konania č. k. 10Er/1/2005-169, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoE/20/2009, pričom v odôvodnení rozhodnutia poukázal najmä na skutočnosť, že obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti

právoplatného rozhodnutia a predmetom obnovy konania môže byť zásadne právoplatný rozsudok. Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie tak žalobca ako i žalovaný.

2.5.5. Dňa 29.02.2012 Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 21CoE/7/2012-240 odmietol opravný prostriedok žalovaného ako podaný oneskorene, podaný neoprávnenou osobou a zároveň potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín zo 06.09.2011 č. k. 10Er/1/2005-221 a účastníkom a ani súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznal, z totožných dôvodov ako boli dôvody uvedené v uznesení vyššej súdnej inštancie. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie.

2.5.6. Dňa 27.05.2015 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2 ECdo 142/2014 zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21CoE/7/2012-240 a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že k odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril povinný, ale dovolateľ ako žalobca nemal možnosť dozvedieť sa o tomto vyjadrení a prípadne sa k nemu aj vyjadriť, lebo súd mu toto vyjadrenie povinného nedoručil.

2.5.7. Napokon dňa 30.03.2016 Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 21CoE/79/2015-411 opätovne odmietol opravný prostriedok žalovaného ako podaný oneskorene a podaný neoprávnenou osobou a zároveň potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín zo 06.09.2011 č. k. 10Er/1/2005-221 a účastníkom ani súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30.03.2016 č. k. 21CoE/79/2015-411 bolo žalobcovi doručené dňa 20.04.2016, kedy sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného vo výške 11.617,87 eura na úkor majetku žalobcu.

2.6. Z uvedených právnych okolností je zrejmé, že napriek skutočnosti, že žalobca ako podielový spoluvlastník uplatnil postup podľa § 166 EP a zaplatil žalovanému sumu 350.000,- Sk (11.617,87 eura), nestal sa výlučným vlastníkom nehnuteľností, teda doposiaľ nenadobudol spoluvlastnícky podiel povinného zložením sumy 350.000,- Sk súdnemu exekútorovi, a to ani po uplatnení všetkých právnych prostriedkov, ktoré právny poriadok Slovenskej republiky pripúšťa.

2.7. Poukázal aj na to, že zákonná právna úprava pred 01.09.2005 neobsahovala ustanovenie o tom, že nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu musí schváliť súd. Uvedené vyvodzuje zo skutočnosti, že v ustanovení § 238 ods. 2 EP je taxatívny výpočet ustanovení, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005, pričom použitím argumentum a contrario je potrebné nevyhnutne dospieť k záveru, že ustanovenie § 166 EP sa v pôvodnom znení aplikuje na exekučné konanie, a preto žalobca nepotreboval k nadobudnutiu spoluvlastníckeho podielu v exekučnom konaní žiadne schválenie zo strany súdu a mal sa stať výlučným vlastníkom nehnuteľností ex lege bez ďalšieho.

2.8. V rámci odôvodnenia žaloby citoval § 1 ods. 2, § 451 ods. 1, 2 a § 458 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

2.9. Ďalej uviedol, že dňa 02.05.2006 žalobca preukázateľne zložil žalovanému sumu vo výške 350.000,- Sk (11.617,87 eura), k čomu predložil listinný dôkaz ako prílohu 7. Tým si splnil svoju povinnosť tvrdenia a zároveň dôkaznú povinnosť ohľadom preukázania majetkového prospechu získaného od žalobcu žalovaným. Nedôvodnosť majetkového prospechu žalovaného je daná vyššie uvedenými skutočnosťami, z ktorých vyplýva, že žalovaný nepostupoval v exekučnom konaní procesne správne a týmto znemožnil nadobudnutie výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalobcovi, teda nadobudnutie 1 spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach od povinného v exekučnom konaní napriek skutočnosti, že neschválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach žalobcom bolo napadnuté všetkými právne dostupnými prostriedkami, teda odvolaniami, návrhom na obnovu konania a napokon i dovolaním.

2.10. Nakoľko vzťahy medzi exekútorom a fyzickými osobami vo vzťahu k zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie nie sú EP alebo iným osobitným zákonom upravené, dovodzujúc zo vzťahu medzi lex specialis a lex generalis možno dospieť k záveru, že v zmysle § 1 ods. 2 OZ tento upravuje okrem iných majetkové vzťahy medzi fyzickými osobami a štátom (súdnym exekútorom), takže na pohľadávku žalobcu, ktorá je pohľadávkou na vydanie bezdôvodného obohatenia, sa vzťahuje právna úprava obsiahnutá v OZ. V zmysle rozhodovacej praxe súdnych autorít sa v prípade disponovania pohľadávkou voči súdnemu exekútorovi nejedná o škodu, ale škoda v majetkovej sfére žalobcu nastane až v momente prípadného neúspešného uplatnenia pohľadávky (na vydanie bezdôvodného obohatenia) voči exekútorovi. Existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy, a tým aj konkurenciu zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia. Teda škoda nevzniká už v okamihu splatnosti samotnej pohľadávky, resp. začiatkom omeškania dlžníka, ale až okamihom, keď sa právo veriteľa na plnenie proti dlžníkovi stalo fakticky nevymáhateľným a je vylúčené, aby bolo uspokojené (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 105/2004). Až následne, v prípade vzniku škody, je žalobca oprávnený využiť postup podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene

niektorých zákonov, a to žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 tohto zákona, prípadne uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde podľa § 16 tohto zákona. Neexistenciu osobitného zákona vo vzťahu k zodpovednosti štátu za bezdôvodné obohatenie možno vnímať ako určitú medzeru právneho poriadku Slovenskej republiky, ktorá však naznačeným vyššie uvedeným výkladom ustanovení OZ by mala byť súdom konajúcim v predmetnej veci odstránená. Uvedené je v súlade s rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 31/04, podľa ktorého „Medzera v právnej úprave nemôže mať za následok porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného v ústave. V takomto prípade je potrebné použiť taký výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale naopak garantoval.“ Základným ľudským právom žalobcu garantovaným Ústavou Slovenskej republiky, ktoré je ohrozované vzniknutou medzerou v práve, je právo vlastníť majetok, ktoré je vyjadrené v článku 20 ods. 1, a ktoré je zároveň garantované článkom 1 Dodatkovým protokolom k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 20.03.1952.

2.11. V zmysle vyššie uvedených skutočností sa javí, že Záznam o predaji spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti z 02.05.2006 (príloha 7 žaloby) bol v nadväznosti na neskoršie rozhodnutia súdnych autorít listinou vystavenou s právnymi účinkami žalovaným, ktoré dodatočne odpadli, teda dodatočne odpadol právny dôvod na zloženie sumy spoluvlastníckeho podielu žalobcom vo výške 350.000,- Sk (11.617,87 eura) smerujúcim k zabráneniu predaja veci na dražbe spoluvlastníkom veci (žalobcom) v zmysle § 166 EP.

2.12. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky z 26.04.2013 sp. zn. 33 Odo 882/2006 (citovaný i Ústavným súdom v Náleze z 26.03.2013, IV. ÚS 554/2012-35): „Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol.“ Subjektom, ktorého viaže povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie v zmysle citovaného ustanovenia, je ten, v koho majetkovej sfére sa nedôvodne získaný majetkový prospech prejavil. V tomto prípade ide o súdneho exekútora, ktorému bola v rámci exekučného konania zložená cena spoluvlastníckeho podielu, ktorý sa mal vydražiť, a ktorá bola vyplatená v prospech exekúcie vedenej týmto exekútorom. Žalovaný sumu zloženú žalobcom ako spoluvlastníkom veci dňa 02.05.2006 vo výške 350.000,- Sk (11.617,89 eura) nepoukázal v exekučnom konaní oprávnenému, sumu zloženú žalobcom nevrátil žalobcovi, a to ani v časti, ale touto sumou naďalej (podľa vedomostí dostupných žalobcovi ku dňu podania žaloby) disponuje. Je preto subjektom, v koho majetkovej sfére sa nedôvodne získaný majetkový prospech vo výške 11.617,89 eura prejavuje a na druhej strane subjektom, v koho majetkovej sfére sa nedôvodná majetková strata spôsobená odpadnutím právnych účinkov právneho titulu - Záznamu o predaji spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti z 02.05.2006 prejavuje, je žalobca. Preto možno konštatovať, že medzi žalobcom a žalovaným existuje záväzok na vydanie majetkového prospechu získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, vo výške 11.617,89 eura.

2.13. K uplatnenému príslušenstvu pohľadávky citujúc § 563 a § 517 ods. 2 OZ uviedol, že podľa právnej jurisprudencie sa výzvou na plnenie, v prípade, ak veriteľ namiesto výzvy podá žalobu na plnenie, považuje sa za deň výzvy na plnenie voči dlžníkovi ten deň, kedy mu bola doručená žaloba veriteľa. Výška úrokov z omeškania je vyčíslená v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojitosti s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď od 16.03.2016 je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,00 %. Z tohto dôvodu si žalobca uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5 %.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe danom podaním z 25.09.2018, doručeným súdu 27.09.2018, uviedol, že dňom 09.02.2016 odovzdal EÚ svojej náhradníčke. Vzhľadom na skutočnosť, že doposiaľ nedošlo k dobrovoľnému finančnému vyúčtovaniu a nedisponuje neukončenými ex. spismi, k výzve súdu (na vyjadrenie k žalobe) nemôže zaujať rozhodné stanovisko. Poznámene, že z prijatej platnej judikatúry nielen všeobecných súdov KS v Žiline 6Co/217/11 vyplýva, že SE sa nemôže bezdôvodne obohatiť, pretože koná ako osoba, ktorej bola zverená úloha št. orgánu. Na základe uvedených skutočností preto kauzu považuje za bezpredmetnú, nebrániac sa vo veci byť nápomocným.

4. Na predbežnom prejednaní sporu 09.01.2019, na ktoré sa dostavil len žalobca, tento uviedol, že podľa jeho informácií má mať žalovaný určité finančné problémy. V exekučnej veci dokonca manželka povinného E. F. vyplatila dlh za povinného L. F. a ani tie peniaze sa nedostali k oprávnenému, čiže aj on a aj ona zaplatila a napriek tomu exekúcia stále trvá a oni nemajú ani to čo kúpili a ani peniaze. V súvislosti s vlastníctvom dražených nehnuteľností prebiehal spor na Okresnom súde Námestovo.

5. V súvislosti s návrhom zástupcu žalobcu na rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie daný podaním z 08.01.2019 po tom, ako bolo vo veci nariadené predbežné prejednanie sporu, súd uvádza, že na deň 09.01.2019 nebolo nariadené pojednávanie (ako to zástupca žalobcu v danom podaní konštatuje), ale predbežné prejednanie sporu, na ktoré sa nedostavil nielen žalovaný, ale ani zástupca žalobcu. Žalovaný sa pritom vo veci vyjadril (hoc stručne) podaním zmieneným pod bodom 3., na ktoré napriek postupu súdu podľa § 167 ods. 3 CSP žalobca následne nijako nereagoval. Za danej procesnej situácie súd nevidel dôvod na možný (nie obligatórny) postup rozhodnúť spor rozsudkom pre zmeškanie.

6. V podaní z 08.01.2019 ohľadne veci samej žalobca prostredníctvom svojho zástupcu odkazujúc na svoju doterajšiu skutkovú a právnu argumentáciu prezentovanú v žalobe akcentoval to, že žalovaný si aj po odovzdaní exekútorského úradu nastupujúcej exekútorke (po zániku jeho mandátu exekútora) žalobcom zložené finančné prostriedky vo výške 11.617,87 eura ponechal (tieto nastupujúcej exekútorke neodovzdal), pričom na dispozíciu s týmito finančnými prostriedkami žalobcu nemal žiadny právny titul, nakoľko ich mal zákonnú povinnosť žalobcovi vrátiť, čím sa jednoznačným spôsobom bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, ktorý protiprávny stav doposiaľ stále trvá.

7. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu podaním z 11.02.2019, doručeným súdu 12.02.2019, navrhol vykonať dôkaz oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 08.02.2018 č. k. 10C/364/2015-118 a odvolaním žalobcu proti tomuto rozsudku, ktoré osvedčujú žalobcom tvrdenú skutočnosť, že na Okresnom súde Námestovo sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam tvoriacim predmet dotknutej dražby, za ktoré žalobca zložil na účet súdneho exekútora peňažnú sumu (zábezpeku) vo výške 350.000,- Sk (11.617,87 eura). Skutočnosť z nich vyplývajúce osvedčujú, že žalobca nedisponuje ani vlastníckym právom k nehnuteľnostiam, za ktoré predmetnú finančnú sumu titulom ceny zložil (zaplatil) a/ani finančnými prostriedkami vo výške 11.617,87 eura, ktoré žalovaný žalobcovi do dnešného dňa nevydal, hoci právny titul na ich zadržanie odpadol a neexistuje.

8. Uznesením tunajšieho súdu z 10.05.2019 č. k. 5C/26/2018-166 súd toto konanie z dôvodu uvedeného v § 164 CSP prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10C/364/2015, ktoré v čase prerušenia konania bolo v štádiu odvolacieho konania, nakoľko v uvedenom konaní je riešená otázka, či v súvislosti so zložením peňažnej sumy zodpovedajúcej všeobecnej hodnote draženého spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam došlo alebo nedošlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalobcom, pričom s jej právoplatným vyriešením súvisí otázka podstatná pre toto konanie, a to, či žalovaný je alebo nie je povinný vrátiť žalobcovi ním zloženú sumu. Daný dôvod prerušenia súd avizoval už na pojednávaní 18.02.2019 a k tomuto postupu dali súhlasné stanoviská ako žalobca (na danom pojednávaní), tak aj žalovaný (podaním z 26.03.2019). Následným uznesením z 03.10.2019 č. k. 5C/26/2018-192 tunajší súd rozhodol o pokračovaní v konaní, nakoľko odpadol dôvod prerušenia tohto konania.

9. Na pojednávaní 06.11.2019 súd konal a rozhodol v neprítomnosti ako zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' písomne ospravedlnil podaním z 05.11.2019, tak aj žalovaného, ktorý dňa 04.11.2019 síce telefonicky požiadal o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov špecifikovaných len všeobecne ako „problémy s pohybovým ústrojenstvom“, súčasne uvádzajúceho, že si je vedomý, že súd môže rozhodnúť aj bez jeho výsluchu, ale následne mu bolo súdom oznámené, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania sa nevyhovuje, na čo 05.11.2019 žalovaný oznámil, že je chorý a nepôjde cez celú republiku, že sa k tomu vyjadrí. Súd totiž nepovažoval žalovaným len tvrdený a nijako nepreukázaný dôvod pre odročenie pojednávania za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania (že by žalovaným tvrdené a bližšie nešpecifikované problémy s pohybovým ústrojenstvom, ktorých existenciu ničím nepodložil, mali žalobcovi skutočne brániť v možnosti zúčastniť sa daného pojednávania, na ktoré bol včas predvolaný (predvolanie prevzal 28.10.2019).

10. Na uvedenom pojednávaní žalobca zotrval na podanej žalobe, keďže žalovaný mu doposiaľ ním zloženú sumu 350.000,- Sk, čo po prepočte predstavuje 11.617,87 eura, nevrátil.

11. Zo skutkového vymedzenia žalobcom uplatneného nároku vyplýva, že žalovaná istina predstavuje sumu, ktorú zložil žalobca dňa 02.05.2006 do pokladne žalovaného - v tom čase súdneho exekútora vykonávajúceho exekúciu vedenú u tohto exekútora pod sp. zn. EX 79/04 a na tunajšom súde (v tom čase) pod sp. zn. 10Er/1/2005 na vymoženie pohľadávky oprávneného priznanej mu voči

povinnému L. F., X.. XX.XX.XXXX, L. J. XX, vykonateľným exekučným titulom - rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 03.11.2003 sp. zn. 4Cb/50/2003, ktorým bolo povinnému uložené zaplatiť oprávnenému sumu 311.285,- Sk a nahradiť trovy konania 21.305,60 Sk. V príjmovom pokladničnom doklade vystaveného žalovaným ako súdnym exekútorom z 02.05.2006 je ako účel prijatej platby od žalobcu - sumy 350.000,- Sk (11.617,87 eura) uvedené „EX 79/04 - predaj spoluvl. podielu (§ 166)“. Nebolo sporné, že účelom zloženia uvedenej sumy žalobcom a jej prijatím žalovaným bola snaha žalobcu nadobudnúť spoluvlastnícky podiel povinného na nehnuteľnostiach, ktoré tento spoluvlastnil so žalobcom, vymedzených v dražobnej vyhláške z 30.03.2006 ako 1. Hospodárska budova - rekreačná chata na parcele č. XXX/X, k. ú. J., 2. malá vodná elektrárňa, ktorú tvoria: a. strojovňa na parcele č. XXX/XX, k. ú. J., b. otvorený privádzač na parcele č. XXX/X, k. ú. J., c. hať na parcele č. XXX/XX, k. ú. J., d. kanalizácia, žumpa, spevnená plocha, tlakové potrubie, vtokový objekt, všetky uvedené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. J. (dotknuté nehnuteľnosti). Danou dražobnou vyhláškou žalovaný ako súdny exekútor oznámil, že dňa 10.05.2006 o 09:30 hod. v kancelárii jeho úradu uskutoční verejnú dražbu dotknutých nehnuteľností (nezapísaných na liste vlastníctva a bez pozemkov). Spoluvlastnícky podiel povinného na dotknutých nehnuteľnostiach, ktorý mal byť predmetom nariadenej dražby, chcel žalobca nadobudnúť postupom vyplývajúcim z § 166 ods. 2 EP (v znení účinnom do 31.08.2005), podľa ktorého spoluvlastník veci, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve, môže zabrániť predaju veci, ak najneskôr do začiatku dražby zloží u exekútora v hotovosti alebo šekom na účet exekútora sumu vo výške podielu, ktorý sa má vydražiť. Ak sa tak stane, exekútor s touto sumou naloží ako s výsledkom predaja.

12. Tiež nebolo sporné, že k naplneniu dôvodu, pre ktorý žalobca zložil do pokladne exekútora sumu 350.000,- Sk a žalovaný ako exekútor túto sumu prijal, nedošlo, nakoľko exekučný súd neschválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu povinného na dotknutých nehnuteľnostiach žalobcom ako ich podielovým spoluvlastníkom (uznesenie exekučného súdu č. k. 10Er/1/2005-111 zo 16.08.2007 vydané vyšším súdnym úradníkom a následné uznesenie sudcu exekučného súdu č. k. 10Er/1/2005-169 z 03.11.2008). Daný stav nijako nezvrátil aj následný postup žalobcu a aj žalovaného ako súdneho exekútora (nimi podávané opravné prostriedky, návrh na obnovu exekučného konania), ako sa o tom podrobne žalobca zmienil v podanej žalobe v časti uvádzanej v tomto rozsudku pod bodom 2.5. Napokon neúspechom pre žalobcu skončil aj „posledný pokus“, keď v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10C/364/2015 sa žalobca podanou žalobou (po jej čiastočnom späťvzati), smerujúcou voči E. F. (manželke povinného) domáhal určenia, že je vlastníkom nehnuteľností MVE I. a II. toho času nezapísaných na LV o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1, a to hospodárskej budovy - rekreačnej chaty postavenej na parcele č. XXX/X a MVE, ktorú tvorí strojovňa na parcele č. XXX/XX, otvorený privádzač na parcele č. XXX/X a hať na parcele č. XXX/XX, ktoré stavby sa nachádzajú v k. ú. J. na pozemkoch zapísaných na LV č. XXX k. ú. J., v ktorej ako právny dôvod požadovaného deklaratórneho určenia uvádzal ich nadobudnutie postupom podľa § 166 EP v rámci exekučného konania (sp. zn. EX 79/04) vedeného žalovaným ako súdnym exekútorom. Daná žaloba bola právoplatne zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 08.02.2018 č. k. 10C/364/2015-118 potvrdeného (po odvolaní žalobcu) rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 31.07.2019 č. k. 7Co/28/2019-207. Odvolací súd v uvedenom konaní síce prisvedčil námietke žalobcu (prezentovanej aj v tomto konaní v ním podanej žalobe - viď bod 2.7.), že v ustanovení § 166 ods. 3 EP bola zavedená potreba schválenia nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu súdom až zákonom č. 341/2005 Z. z. účinného od 1. septembra 2005 a v zmysle prechodného ustanovenia § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak, ale zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR M Cdo 46/03, v zmysle ktorého aj keď EP výslovne neupravoval procesný postup súdu v prípade začatých exekúcií pred 01.09.2005, v záujme právnej istoty účastníkov exekučného konania, no najmä z praktických dôvodov zabezpečenia zápisu zmeny vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľností, ak ide o spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti, je potrebné, aby súd vydal o tejto skutočnosti rozhodnutie deklaráujúce prechod (nadobudnutie) vlastníckeho práva k draženému podielu, prípadne rozhodnutie schvaľujúce úkon spoluvlastníka (zloženie sumy vo výške podielu) s konštatovaním tohto právneho následku a obsahujúce náležitosti nevyhnutné pre zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. V súvislosti s vydaním takéhoto rozhodnutia súd skúma zákonnosť vykonávania exekúcie týmto spôsobom a najmä splnenie podmienok pre vznik právneho následku predpokladaného ustanovením § 166 ods. 2 EP. Tiež konštatoval, že v prípade spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti sa právna skutočnosť (zloženie sumy vo výške podielu, ktorý sa má dražiť na účet exekútora) rovná príklepu udeleného na dražbe (§ 146 EP). Táto právna skutočnosť podlieha schváleniu súdom (§ 148 ods. 1 EP) a až schválením nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu sa zložiteľ sumy stáva vlastníkom

spoluvlastníckeho podielu ku dňu zloženia sumy vo výške podielu na účet súdneho exekútora (§ 150 ods. 2 EP). Do schválenia nadobudnutia vlastníctva spoluvlastníckeho podielu sa mohol ujať držby (§ 150 ods. 1 EP). Uzavrel, že aj pred prijatím danej novely Exekučného poriadku bolo nutné uznesenie súdu o schválení/neschválení nadobudnutia vlastníctva spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti zložením sumy výšky podielu u súdneho exekútora pred vykonaním dražby. Ďalej uviedol, že nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu žalobcom v zmysle § 166 EP bolo predmetom preskúmania exekučným súdom v rámci exekučného konania vedeného súdnym exekútorom E.. E. O. pod sp. zn. EX 79/04 a na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 10Er/1/2005, ktorým bolo po preskúmaní naplnenia všetkých podmienok pre to, aby mohol žalobca nadobudnúť ním tvrdenou právnou skutočnosťou vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu, právoplatne rozhodnuté neschválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu žalobcom na dotknutých nehnuteľnostiach tým, že ako spoluvlastník nehnuteľnej veci zložil na účet súdneho exekútora sumu vo výške podielu, ktorý sa mal dražiť. V tejto súvislosti v zhode so závermi prvostupňového súdu tiež konštatoval, že v rámci konania o určenie vlastníckeho práva všeobecný súd nemá právomoc preskúmať zákonnosť priebehu exekúcie, správnosť rozhodnutia exekučného súdu o schválení/neschválení nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu.

13. Napriek tomu, že už odpadol právny dôvod, pre ktorý došlo dňa 02.05.2006 k zloženiu sumy 350.000,- Sk žalobcom do pokladne žalovaného ako súdneho exekútora (napriek viacnásobnej snahe predovšetkým zo strany žalobcu zvrátiť rôznorodými procesnými prostriedkami stav, ktorý vyplynul z negatívneho rozhodnutia exekučného súdu uznesením č. k. 10Er/1/2005-169 z 03.11.2008), doposiaľ nesporne nedošlo k jej vráteniu žalobcovi, a to ani sčasti. Žalovaný už v súčasnosti nie je súdnym exekútorom (tento bol rozhodnutím Ministra spravodlivosti SR právoplatným 04.01.2016 odvolaný z funkcie súdneho exekútora a za jeho náhradníčku bola ustanovená súdna exekútorka E.. H. B. L. - č. I. 397 pripojeného spisu tun. súdu sp. zn. 7Er/197/2015). Zo skutkových tvrdení žalobcu (nerozporovaných žalovaným) vyplýva, že žalobcom zložená suma 11.617,87 eura (350.000,- Sk) zostala v dispozícii žalovaného, čo napokon možno vyvodiť aj z vyjadrenia samotného žalovaného uvádzaného pod bodom 3., tvrdiaceho, že hoci 09.02.2016 odovzdal exekútorský úrad svojej náhradníčke, že doposiaľ nedošlo k dobrovoľnému finančnému vyúčtovaniu. Žalovaný v danej súvislosti ani len netvrdil, že by s danou sumou vôbec mal nejakú konkrétne naložiť, a to ani po tom, ako mu zanikla funkcia súdneho exekútora.

14. Obrana žalovaného prakticky spočívala len v jeho tvrdení, že z platnej judikatúry nielen všeobecných súdov má vyplývať, že súdny exekútor sa nemôže bezdôvodne obohatiť, pretože koná ako osoba, ktorej bola zverená úloha št. orgánu.

15. V súvislosti s danou námietkou súd poukazuje na to, že takýto kategorický záver, ktorý by v každej situácii súvisiacej s činnosťou súdneho exekútora vylučoval možnosť vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho strane na úkor iného subjektu, z existujúcej judikatúry či už všeobecných súdov alebo Ústavného súdu SR nevyplýva. V danej súvislosti súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. US 165/2012 z 13.02.2013, v ktorom ústavný súd judikoval, že pokiaľ ide o odmenu súdneho exekútora, súdny exekútor môže byť vo vzťahu k účastníkom exekučného konania subjektom zodpovedným z bezdôvodného obohatenia. Vznik bezdôvodného obohatenia v uvedenom prípade bol konštatovaný v tej súvislosti, že súdny exekútor obdržal od účastníka exekučného konania (povinnej) peňažné prostriedky, ktoré mu táto poukázala na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu o povinnosti nahradiť trovy exekúcie, ktoré následne bolo zrušené.

16. Spoločným z uvedenej veci s prejednávanou vecou je to, že aj v tomto prípade právny dôvod poukázania žalovanej istiny žalobcom žalovanému definitívne odpadol, keďže už nemôže dôjsť k jeho naplneniu (exekučný súd neschválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu povinného na dotknutých nehnuteľnostiach žalobcom ako ich podielovým spoluvlastníkom pre v tam uvádzané pochybenia žalovaného ako súdneho exekútora v procese vykonávania exekúcie vedenej na vymożenie práva oprávneného na peňažné plnenie voči povinnému predajom spoluvlastníckeho podielu povinného na dotknutých nehnuteľnostiach, keď ani následné procesné úkony a procesné postupy žalobcu uvádzané pod bodom 2.5. na uvedenom nič nezmenili). Za tejto situácie, nakoľko už nebolo možné naložiť so žalobcom zloženou sumou ako s výťažkom z predaja, mal žalovaný povinnosť túto sumu vrátiť žalobcovi ako jej zložiteľovi. Zväzok vydať bezdôvodné obohatenie nevzniká vo všeobecnosti v dôsledku protiprávnosti (protiprávnosť nie je nevyhnutným zákonným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia), ale vzniká za splnenia zákonom stanovených podmienok. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má každý, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí spôsobom vymedzeným v § 451 ods.

2 a § 454 OZ, t.j. došlo k jeho obohateniu spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Právna úprava bezdôvodného obohatenia má čisto reparačnú funkciu sledujúcu morálnu zásadu spravodlivosti, aby sa nikto neobohatil na úkor iného - aby ten, kto sa bezdôvodne obohatil, si nemohol ponechať jemu neprislúchajúci prospech. Plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako jedna zo skutkových podstát vzniku bezdôvodného obohatenia predpokladá, že v čase, kedy bolo poskytnuté plnenie, existoval právny dôvod na plnenie, ktorý však následne v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti odpadol (stratil svoje právne účinky).

17. Významným v okolnostiach konkrétne prejednávanej veci je aj to, že žalovaný už v súčasnosti nie je súdnym exekútorom. Napriek zániku jeho funkcie súdneho exekútora a ním tvrdenému „odovzdaníu svojho exekútorského úradu svojej náhradníčke dňa 09.02.2016“ podľa samotného žalovaného doposiaľ nedošlo k „finančnému vyúčtovaniu“, z čoho v kontexte zisteného skutkového stavu vyplývajúceho z rozhodujúcich skutkových tvrdení žalobcu nepopretých žalovaným vyplýva, že žalobcom zložená suma naďalej zostala v jeho dispozičnej sfére (opak, že by tomu tak nemalo byť v kontexte aj zmieneného tvrdenia žalovaného z ničoho nevyplýva). Žalovaný teda ani len netvrdil, že by žalobcom dňa 02.05.2006 zloženú sumu 11.617,87 eura mal tomuto následne (do vyhlásenia tohto rozsudku) vrátiť, resp. že by s touto sumou mal naložiť nejako inak (napr. odovzdať ju súdnej exekútorke, ktorá bola po zániku jeho funkcie súdneho exekútora ustanovená ako jeho náhradníčka) a také niečo ani nič nepreukazuje.

18. Súd potom v zhode s právnou argumentáciou žalujúcej strany konštatuje, že u žalovaného ohľadne doposiaľ nevrátenej sumy 11.617,87 eura došlo (po odpadnutí právneho dôvodu jej zloženia žalobcom) na úkor žalobcu k vzniku bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 OZ ako plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ktoré je povinný žalovaný vydať žalobcovi s poukazom na § 451 ods. 1 v spojení s § 456 OZ, keď po vzniku bezdôvodného obohatenia nedošlo ani následne (po zániku funkcie súdneho exekútora u žalovaného) k zmene subjektu, ktorý sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Súd sa stotožňuje aj s právnou argumentáciou žalobcu čo do vzájomného vzťahu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a nároku na náhradu škody uvádzanej pod bodom 2.10. (že existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia, že kým má žalobca pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto ho získal, dokiaľ nepreukáže ním nezavinené bezúspešné domáhanie sa vydania tohto obohatenia, nie je daný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, teda aj súdnym exekútorom pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa EP) súladnej s tým, čo uvádzal aj Ústavný súd SR v už zmienenom náleze z 13.02.2018 II. ÚS 165/2012 pod bodmi 33. až 38. V danom prípade dôvod vyplatenia sumy 11.6187,87 eura (350.000,- Sk) žalobcom žalovanému v súčasnosti (po odpadnutí právneho dôvodu, pre ktorý došlo k jej zloženiu) postráda reálne existujúci hmotnoprávny základ (právny dôvod takéhoto plnenia nespočíva v hmotnom práve).

19. Preto súd žalobe čo do istiny v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 11.617,87 eura.

20. Zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 11.617,87 eura v uplatnenej výške, pričom tieto priznal odo dňa 13.09.2018 až do jej zaplatenia, a to od uvedeného dňa s poukazom na § 563 OZ, keď žaloba, ktorá súčasne predstavuje aj výzvu na zaplatenie, bola žalovanému doručená dňa 11.09.2018, potom nasledujúci deň - 12.09.2018 nastala splatnosť uplatnenej pohľadávky a až dňom 13.09.2018 sa dostal žalovaný do omeškania s jej zaplatením.

21. Keďže žalobca sa domáhal priznania uplatnených úrokov z omeškania už odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. od 12.09.2018, ohľadne úrokov z omeškania za uvedený deň súd žalobu v tejto nepatrnej časti ako nedôvodnú zamietol.

22. S ohľadom na takmer plný úspech žalobcu v tomto spore (neúspešným bol len v doslova zanedbateľnej časti), súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP, postupujúc podľa § 255 CSP, priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov tohto konania. O výške trov bude rozhodnuté s poukazom na § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.